

Scénář

**Pan Jaroslav Lanc je bývalým ředitelem gymnázia U Balvanu a osobou, která se významně zapsala do historie naší školy.**

**Vyrůstal v Sadské u Nymburka. A přestože své dětství považuje za šťastné a má na něj hezké vzpomínky, ani jeho rodině se nevyhnuly hrůzy druhé světové války.**

*Maminčin bratr byl lékař, a protože pomáhal partyzánům, tak ho zatklo gestapo a on byl i se svojí ženou popraven.*

**Jejich děti se naštěstí podařilo zachránit a maminka pana Lance jim pak byla poručnicí. Bylo to velmi těžké období, protože děti žily v Praze, zatímco rodina pana Lance v Trutnově.**

**Komunistický převrat v roce 1948 ho jako dítě výrazně nezasáhl. Měnovou reformu v roce 52 ale rodina silně pocítila.**

*Protože já si šetřil na kolo a pak všechny peníze zmizely.*

**Už od útlého věku chtěl být učitelem, a to díky své mamince a profesorovi fyziky na gymnáziu.**

*Když jsme viděli ho in natura, jako to dělá, jak se chová, jak je nadšenější, tak mě to prostě chytlo za srdce a tak jsem se rozhodl být učitelem.*

**Vpád sovětských vojsk má spojen se strachem o svoji manželku.**

*Moje žena byla se školou s gymnáziem byla na chmelové brigádě a byla tam jako dozor.*

*Tou obcí projížděli tanky a teďka děti, aby něco neprovedli.*

*Samozřejmě, že se jim to nelíbilo. Byla s tím velká starost.*

**Komunistický režim jeho práci příliš neovlivnil. Jak sám říká, matematika je za každého režimu stejná. Horší to bylo s hodnocením žáků.**

Tak když teda jako byly to rodiče, kteří nebyli zrovna v oblibě tenkrát toho komunistického režimu, tak vlastně jsem se snažil podržet ty děti a napsat jim takový posudek, aby mohli jít dál studovat na vysokou školu.

**Sametová revoluce pro pana Lance představovala velkou změnu.**

*Pan ředitel byl jaksi straník, tím pádem a já jsem na škole byl dlouho.*

*A na základě toho nakonec mě tak nějak nabídli a nebo donutili, abych se do konkurzu na ředitele školy přihlásil.*

**Jeho působení na škole bylo významné, protože ji značně zmodernizoval, a tím i posunul do nového století.**

**Za panem Lancem jsme zavítaly v době ruské invaze na Ukrajinu. Ze začátku se mu o tom nechtělo moc mluvit, ale nakonec přiznal, že má z této války obavy.**

*Když vidím tohleto, tak je lituju a doufám, že jednou se snad ještě toho dožiju, že to skončí*

*Vážně nevím, co se stane, je to nevypočitatelné.*

**Pan Lanc je stále velmi aktivní a i nadále se dětem a studentům věnuje hlavně pravidelným doučováním. Příštím generacím by rád vzkázal následující:**

*Ať si váží si každého dne, co tady je. Jděte za svými tužbami a ideály, i když je cesta strmá a klikatá. Jedině tak poznáte, radost ze života a nebudete se moct bát pohlédnout zpátky.*